Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36566
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

hec ipsa sit lex que p moysen pmulgatur: cui dimidium
mane iubetur offerri. dimidiu v aduesperu. Qua legem
in duas partes diuidi pcepit. in litteram uidelicet spi
ritu. et dimidia quidem partem que est littera offerri iu
bet mane primo scilicet legis tempore. q illis quib tunc
sedm litera data e noua lucem et nouu ptulit diem.
Dimidiu v ei offerri in uespera iussit. In uespera eni dat
est nob saluatoris aduentus. in quo pars illa dimidia.
hoc e sensus t spc legis sedm qd lex spitalis e offeratur
oleo conspersa tenera. Oleum ad miam reuocatur: que
debet in sacerdotib abundare. tenera ad subtilem et pu
ram intelligentia ptinet. Quod aut a sartagine dicit
puto qd districtu et multa continentia aridu et torridu
uelit esse sacerdote in q nichil remissum haberi ad lux
uriam. nichil fluitans ad libidine possit. Quod aut sa
crificiu ipsum ex fragmentis nominauit in odorem
suauitatis. puto qd fragmita sacerdotu uelit intelligi
cu legis pcos littera frangit. et cybus ex calatens intrinsec
spiritalis elicitur: ut audientes turbe reficiant
sicut et dns fecisse refertur in euangelis. ubi benedixit panes
et dedit discipulis. et discipuli confringentes apposuerunt
turbis. et cu saciati fuissent omnes. supfuerunt inquit frag
mentor cofini. xii. Istud e q sacrificiu ex fragmentis. cu
minutatim que s legis sca discutimus. ut spiritalem ercas
cibu puru capiamus. et hec inquit est lex etna. Iohannes
qdem apls in apocalipsi dic ee euangeliu etnu. Inuenim
et hic scriptu ee legem etnam. Sed isti q legem sedm litte
ram sequi uolunt uelim m nunc dicerent. quom lex hui
sacrificii ee possit etna. cu utiq. destructo templo